

इन्द्र

धात्रीरसेन देवेति । सप्त वारान् विभावयेत् ॥
गुटिका कर्त्तव्या तां गुटिकां मुखे निक्षिप्य
पारावतो भवति ॥ १ ॥ अथातः संप्रवक्ष्यामि
शृङ्गं त्वं मम वक्ष्ये । क्वागस्य शीर्षं संगृह्य कृष्ण-
मृत्तिकां पूरयित्वा पुनर्धुत्तुरवीजानि वापयेत् काले
तानि पुष्पितानि भवन्ति तदा यस्योपरि निक्षि-
पेत् स क्वागो भवति ॥ २ ॥ मयूरशीर्षमादाय
कृष्णचतुर्दशां मृत्तिकां पूरयेत् शृङ्गवीजानि वाप-
येत् यदा फलितो पुष्पितो भवति तदा शृङ्ग-
वीजानि ग्रीवायां बन्धयेत् तेन मयूरो भवेत् ॥ ३ ॥
कृष्णचतुर्दशां मयूरशीर्षमादाय कृष्णमृत्तिकां
पूरयेत् कार्पासवीजानि वापयेत् यदा फलिताः
पुष्पिता भवन्ति पुष्पफले संगृह्य समस्तं पेषयित्वा
अङ्गं विलिप्य पानीयमध्ये प्रविश्य तथा जले
तिष्ठेत् यथा स्थले ॥ ४ ॥ कृष्ण-काक-शीर्षमादाय
काकमाचीवीजानि वापयेत् यदा फलिताः
पुष्पिता भवन्ति तत्फलं संगृह्य मुखे प्रक्षिप्य
काको भवति काक इव गच्छति मच्चा उद्गीर्णे
मोक्षः ॥ ५ ॥ पारावतशीर्षमादाय कृष्णमृत्तिकां
पूरयित्वा तिलवीजानि वापयेत् क्षीरोदकेन सिञ्च-
नीयं यदा पुष्पिता भवन्ति तदा मुखे संस्थाप्य
अन्तर्हितो भवेत् ॥ ६ ॥ तेषां फलानां चूर्णं कृत्वा
तेन चूर्णेन यं स्पृशति स किङ्करो भवेत् सर्व्वस्वं
ददाति ॥ ७ ॥ तानि तिलानि संगृह्य नेत्राञ्जनेन
सह पिष्ट्वा कपिलादुधेन गुटिकां कारयेत् ।
सप्तरात्रं पाचयेत् । तां गुटिकां मुखे निक्षिप्य
अन्तर्हितो भवति देवैरपि न दृश्यते मनुष्याणां
का कथा । उद्गीर्णेन पुरुषो भवति । जीवेद्दशशतं
स्त्रियः सर्व्वे जनाश्च वश्या भवन्ति ॥ ८ ॥ गृध्रशिरः
समादाय कृष्णचतुर्दशां कृष्णमृत्तिकां निक्षिपेत्
लघुनवीजानि वापयेत् यदा फलं पुष्पं भवति तदा
एष्यनक्षत्रे एष्यं गृहीत्वा अङ्गनेन सह कपिला-
दृतेन कज्जलं पातयेत् चतुरङ्गनीयं तावत् योजन-
शतं पश्यति मेदिनीं दिवा नक्षत्राण्यपि पश्यति
लाभस्तस्य । किञ्चित् कर्त्तुमिच्छति तत् करोति
न संशयः ॥ ९ ॥ अन्ये च सर्व्वे जीवाः एवं उद्ग्र-
हार्द्धमहिष्यादिलघुवृहज्जीवाः । यत् यत् बीजं
यस्य शिरसि वापयेत् यदा पुष्पितः फलितो
भवति तदा यस्य बीजानि मुखे निक्षिप्यन्ते स
जीवो भवति नाच सन्देहः ॥ १० ॥ * अथ
सर्व्वेषां धारणमन्त्रः । ॐ ह्रीं क्रीं क्ले ऐं लं लं ॐ
भौ स्वाहा । एकादशाक्षरं मनुरस्य पुरश्चरणं
नक्षत्रपः । दशांशहोमः दृतेन तर्पणं मार्जनं
ब्राह्मणभोजनादिकं कारयित्वा सिद्धिर्भवति ॥ * ॥
अथ वश्याधिकारः ।
“मातुलुङ्गस्य मूलान्तु धुत्तुरवीजकेन च ।
पलाङ्गुपुष्पमादाय सूक्ष्मचूर्णन्तु कारयेत् ॥
योऽस्य गन्धं समाप्राति स च खेहेन पश्यति ।
इन्दुभिं पट्टांश्चैव शङ्खांश्चैव तु लेपयेत् ॥
एष भूतोपलब्धानां कुमारीणां गृहेषु च ।
भृष्टतेः सेव्यमानानां तथापत्यापजीविनां ॥
न चाभिर्दृष्टते वेष्ट यच्चैव सोऽगदो भवेत्” ॥

इन्द्र

अथ मन्त्रः ।
ॐ “रक्तचामुखे अमुकं मे वशमानय क्रीं क्रीं
हं पट । अयुतं जप्तयम् । ॐ नमोऽस्तु आदित्याय
किलि किलि चिलि चिलि धूमं लिहि यक्षिणि
मोदते हि शाकिनि अनिदुद्रुलपाणि स्वाहा ॥
वर्णाः ४० शिलाकृतिके मन्त्रे । ॐ नमो गृहा-
वासिन्यै गुह्यपति गुहिले मनोजवो ॐ एं ॐ
विज्ये नमः । शिलायाः कृतिः करलिखिता खदि-
रानलसन्तम्लिङ्गा यतो नवयोषितोऽपि आक-
र्षणं । वर्णाः २६ । ॐ नमः कपालवद्वाय सर्व्व-
लोकवशङ्कराय अनाथायाप्रतिहतबलवीर्यपरा-
क्रमप्रभावाय हा हा हे हे पच पच मारय मारय
कपट कपट काट सर्प कर्मकारि अमुकं मे वश-
मानय स्वाहा । ७७ । वर्णाः अयुतजपादशी-
करोति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।
“पारावतस्य हृदयं चक्षुर्जिह्वा च शोणितम् ।
अङ्गनं रोचनयुतं वनितावशङ्कत् परम्” ॥
तत्र मन्त्रः । ॐ नय नय महारिणि नमो देव्यै
स्वाहा ॥ १५ ॥ एकविंशतिवारान् परिजप्य सिद्धि-
र्भवति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।
“कपालं मानुषं गृह्य कनकस्य फलानि च ।
कर्पूरं मधुसंयुक्तं निष्ट्य तिलकेन च ॥
नारी वा पुरुषोऽनेन वश्यो भवति नित्यशः ।
एष कापालिको योगो वशिष्ठस्य शुभं मतम्” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः । पुरुषार्थी ।
“कर्पूरं वालुकं लाक्षा रजसा सप्तभावितां ।
रतिकाले भगं लिप्य पतिर्दासो भविष्यति” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“नरजिह्वां ममुद्भूय सूक्ष्मचूर्णन्तु कारयेत् ।
जलेन च सुश्रुतेन दापयेत् तद्विचक्षणः ॥
पाने फले च पुष्पे च भक्ष्ये भोज्ये च दापयेत् ।
प्रजापतिकुलोद्भूता यदि साक्षादरन्वती ॥
साभिसक्ता प्रियं याति नान्यं पुरुषमिच्छति” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“कनकचाप्यापामार्गं सुरसा गौरसर्षपाः ।
तिलतैलेन पिष्ट्वापि योनिलेपः प्रशस्यते” ॥
अथ मन्त्रः । ॐ नम शश्यायै दरि विदरि या-
मिनि अमुकं मे वशमानय स्वाहा ॥ * ॥ अन्य-
प्रकारः । हरितालं शशने कृष्णचतुर्दशां क्षिप्त्वा
कुष्ठविमिश्रं ग्राह्यं अवश्यं वशी भवेत् स नरः ॥ * ॥
अन्यप्रकारः । ऋतुनवलोचनतालालाटास्थि-
बाणसाधितं तैलं सकलमनुजेन्द्रलजनावशङ्करं
मकरालये पुष्टे । नरतैलं प्रेताम्बरवर्त्तकं कृत्वा
मात्रे रात्रौ प्रजाल्याकरोदक्षान्धे कज्जलं कृत्वा
चक्षुषी अभ्यञ्जयेत् यं पश्यति स वश्यो भवति ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“कर्णदन्तमणं लाला खदेहाक्षिमलत्रयम् ।
नासिकोद्भवस्तच्च चूर्णमेतद्भलायुतम् ॥
यत्तत् सर्व्वं समुद्भूय गुटिकां कारयेद्भुधः ।
पानभोजनके देया वशीकरणमुत्तमम्” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
काकजिह्वा वचा कुष्ठं आत्मनो वधिरं स्त्रियः ।

इन्द्र

तद्भावितश्च मञ्जिष्ठा तगरं गौरसर्षपाः ॥
शिवनिर्माल्यसंयुक्तं समभागानि कारयेत् ।
भोज्ये पानेऽथवा देयाः स्त्रीणान्तु वशकारकाः ॥
नित्यं पुरुषमिच्छन्ती मृतमप्यनुगच्छति ॥ * ॥
अन्यप्रकारः । कृष्णसर्पमप्यङ्गुलप्रमाणं शिर-
श्चितास्यास्यं सर्षपादिभिः पूरयित्वा क्वायुष्कं
शोषयेत् । परतः सर्षपान् ग्राहयित्वा तानि
यस्मै दीयते स वश्यो भवति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ॥
पूगीफलं निर्गलित्वा पाणमार्गं निर्गतं गृह्य धुत्तुर-
रसान्तरितं कृत्वा सप्तदिनानि पूजयेत् ॥ पुनः
कुङ्कुमचन्दनैरधिभाष्य यस्मै दीयते स वश्यो
भवति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।
“ददुरयुग्मं गृहीत्वा तद्भूमेन दाहयेत् ।
तद्भूमि सह पानेन वश्यकृत् परमो मतः” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“अजगन्धस्य पत्राणि वचा कुष्ठेन भावयेत् ।
शशानमस्त्रसंयुक्तं चूर्णं चैतिषु दुर्लभम् ॥
अनेनैव तु चूर्णेन ओटयेत् त्रिष्व पादपम् ।
पुष्पितं फलितं दृष्ट्वा चूर्णं दद्यादिलभयेत् ।
तत्क्षणात् फलते दृष्टो नरनारीषु का कथा” ॥
अन्यप्रकारः ।
“जिह्वामूले सप्तरात्रं सैन्धवेनापि मिश्रितम् ।
ददाति यस्य पानेषु सोऽपि वश्यो भवेत् क्षणात्” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“गोपित्तं सैन्धवश्चैव दृहतीफलमेव च ।
लेपमेतत् प्रयोक्तव्यं नरनारीवशङ्करम्” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“नालामूलं चूर्णयित्वा रक्तरेतःसमन्वितः ।
दद्यात् पानेन प्रमदां क्षिप्रमेव वशं गयेत् ॥
पुलादिश्च धनं त्यक्त्वा दासोवत् भवति तु सा ।
यत्र वा नीयते तत्र पश्चात् भ्रमति विह्वला” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः । वल्मीकमृत्तिकायाः प्रतिष्ठाति कृत्वा
क्षीरेण चाप्य अज्येन वा अभ्यज्य तस्य लवणाङ्गति-
मेकविंशतिवारं जुहुयात् त्रिरात्रेण वश्यो भवति
सप्तरात्रेणाथवा । देवीश्च गान्धारीं यक्षिणीं शक्र-
स्यापि पत्नीं वशमानयति ॥ * ॥ अन्यप्रकारः ।
“उद्गातुः पक्षिणो मलमात्मनो वधिरान्वितम् ।
स्त्रीपुंसयोः प्रदत्तयं वशीकरणमुत्तमम्” ॥
अथ मन्त्रः । त्रिशूलिने त्रिनेत्राय हिलि हिलि
स्वाहा । वर्णाः १४ । सप्तजनेन सिद्धिः ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“कृष्णपद्मचतुर्दशां मृतमस्त्र तु ग्राहयेत् ।
स्त्रीणाञ्च मूर्द्ध्नि दातव्यं विद्यया परिजप्या ॥
दह्यते मुह्यते नारी पथ्यते मुथ्यतेऽपि च ।
अङ्गानि चैव भज्यन्ते यदि तं न समाविशेत्” ॥
अथ मन्त्रः । ॐ नमश्चामुखे शशानवासिनि
स्वाहा । वर्णाः १४ । सप्तरात्रेण प्रेरकः ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।
“श्वेतार्कं रोचनयुक्तं आत्मसूत्रेण पेषयेत् ।
ललाटे तिलकं कृत्वा चैलोक्यं क्षीभयेत् क्षणात् ।
वृष्टमात्रेण तेनैव सर्व्वो भवति किङ्करः” ॥ * ॥
अन्यप्रकारः ।